

--

**ES tiks demokratizēta.
Vai arī tā sairs!**

▶▶ DiEM₂₅

Democracy in Europe
Movement 2025

MANIFESTS PAR EIROPAS DEMOKRATIZĒŠANU

Neņemot vērā raizes par globālo konkurētspēju, migrāciju un terorismu, tikai viena lieta patiešām satrauc Eiropas varenos: tā ir demokrātija! Viņi runā demokrātijas vārdā, taču tikai tādēļ, lai to noliegtu, izdzītu un apspiestu praksē. Viņi cenšas demokrātiju iznīcināt, apiet, sabojāt, mistificēt, uzurpēt un manipulēt ar to, lai salauztu tās enerģiju un paralizētu tās iespējas.

Vara Eiropas tautu rokās, tautas radīta valdība – par to naktīs murgo:

- Briseles birokrātija (un tās vairāk nekā 10 000 lobiju);
- tās trieciengrupa, ko veido inspektori un trijotne, ko tie izveidoja kopā ar neievēlētajiem „tehnokrātiem” no citām starptautiskajām un Eiropas institūcijām;
- varenā Eirogrupa, kam nav likumīga pamata vai līguma;
- izglābtie bankieri, fondu pārvaldnieki un atdzimstošie oligarhi, kas nicina pūli un tā organizēto izpaušmi;
- politiskās partijas, kas piesauc liberālismu, demokrātiju, brīvību un solidaritāti, lai nodotu savus pamatprincipus pēc nonākšanas valdībā;
- valdības, kas veicina nežēlīgu nevienlīdzību, ieviešot pašiznīcinošus stingrus pasākumus;
- mediju magnāti, kas ir pārvērtuši baiļu tirgošanu par sava veida mākslu, kā arī lielisku varas un ienākumu avotu;
- korporācijas, kas ir uz vienu roku ar noslēgtām valsts iestādēm, kuras investē šajās bailēs, lai veicinātu noslēgtību un kontroles kultūru, kas loka sabiedrības viedokli pēc savas patikas.

Eiropas Savienība bija izcils sasniegums, kas mierā apvienoja dažādās valodās runājošās Eiropas tautas ar atšķirīgām kultūrām, pierādot, ka ir iespējams izveidot vienotu cilvēktiesību ietvaru visā kontinentā, kurā nesen valdīja iznīcinošs šovinisms, rasisms un nežēlība. Eiropas Savienība varēja būt leģendārā bākunguns kalna galā, kas parāda pasaulei, kā no gadsimtiem ilgu konfliktu un fanātisma tvēriena var izraut mieru un solidaritāti.

Taču šobrīd kopīgā birokrātija un kopīgā valūta sadala Eiropas tautas, kuras bija sākušas apvienoties, neņemot vērā valodu un kultūru atšķirības. Tuvredzīgu politiku, ekonomiskā ziņā naivu amatpersonu un finanšu jomā nekompetentu „ekspertu” konfederācija kā vergi pakļaujas finansiālu un industriālu konglomerātu pavēlēm, kas atsvešina eiropiešus un uzjundī bīstamu, pret Eiropu vērstu pretreakciju. Lepnās tautas tiek sarīdītas savā starpā. Atdzimst nacionālisms, ekstrēmisms un rasisms.

Mūsu ES sairšanā ir vainojami meli: ļoti politizētais, hierarhiskais, neskaidrais lēmumu pieņemšanas process tiek pasniegts kā „apolitisks”, „tehnisks”, „procesuāls” un „neitrāls”. Mērķis ir neļaut eiropiešiem īstenot demokrātisko kontroli pēc savu naudu, finansēm, darba apstākļiem un vidi. Cena par šiem meliem ir ne tikai demokrātijas beigas, bet arī slikta ekonomiskā politika:

- Eirozonas ekonomika tiek virzīta lejup pa konkurējošas stingrības klinti, un tā rezultātā rodas permanenta recesija vājākajās valstīs un zems investīciju līmenis pamatvalstīs;
- ārpus Eirozonas esošās ES dalībvalstis ir atsvešinātas, tās meklē iedvesmu un sabiedrotos aizdomīgās vietās, kur tās, visdrīzāk, tiks sagaidītas ar neskaidriem piespiedu brīvās tirdzniecības darījumiem, kas iedragā viņu suverenitāti;
- bezprecedenta nevienlīdzība, kas iznīcina cerības uz uzplaukumu un izraisa mizantropiju visā Eiropā.

Dominē divi biedējoši viedokļi:

- jānoslēdzas mūsu nacionālo valstu kokonā
- vai jāpadodas Briseles nedemokrātiskajai zonai.

Ir **jābūt** citai iespējai. Tā tiešām ir!

Tā ir oficiālā „Eiropa”, kas nepadodas tās autoritārā domāšanas veida spēkam.

Demokrātijas vilnis!

Mūsu kustība „**DiEM25**” vēlas izraisīt šādu vilni. Kustību „**DiEM25**” motivē viena parasta, radikāla ideja: Demokrātizēt Eiropu! ES ir divas iespējas: vai nu tikt demokratizētai, vai sairt!

Mūsu mērķis - Eiropas demokratizēšana - ir pavisam reāls. Tas nav utopiskāks par sākotnējo Eiropas Savienības izveidi. Patiešām tas ir mazāk utopisks par mēģinājumu turēt pie dzīvības tagadējo antidemokrātisko, sadrumstaloto Eiropas Savienību.

Mūsu mērķis demokratizēt Eiropu ir ļoti steidzams, jo bez strauja starta var būt neiespējami savlaicīgi atbrīvoties no institucionalizētās pretošanās, pirms Eiropa ir tikusi līdz punktam, no kura atpakaļceļa vairs nav. Mēs tam atvēlam desmitgadi – līdz 2025. gadam.

Ja mums neizdosies demokratizēt Eiropu maksimums desmitgades laikā, ja Eiropas autokrātiskajiem varenajiem izdosies nosmacēt demokratizāciju, tad ES sadrups zem savas augstprātības spiediena, tā sašķelsies, un tās krišana izraisīs neizmērojamas grūtības it visur – ne tikai Eiropā.

Kāpēc Eiropa zaudē savu integritāti un dvēseli?

Pēckara gados, kuru laikā tika uzsākta ES izveide, valstu kultūras atdzīvojās internacionālisma, zūdošo robežu, kopīgās labklājības un augsto standartu garā, kas apvienoja eiropiešus. Taču integrācijas procesa sirdī jau bija iedēta čūskas ola.

No ekonomikas viedokļa raugoties, ES uzsāka dzīvi kā smagās rūpniecības (vēlāk saimniecību īpašnieku) kartelis, kura mērķis bija fiksēt cenas un pārdalīt oligopolijas ienākumus, izmantojot Briseles birokrātiju. Negaidīti radies kartelis un tā Briselē bāzētie administratori baidījās no tautas un nicināja ideju par tautas veidotu valdību.

Mērķtiecīgi un metodiski tika ieviests lēmumu pieņemšanas depolitizācijas process, kā rezultātā radās iztukšojošā, bet nerimstoša virzība uz tautas izspiešanu no demokrātijas un maskētu visas politikas veidošanu dominējošā pseidotehnokrātiskā fatālisma garā. Valstu politiķi tika dāsni atalgoti par viņu piekrišanu pārvērst Komisiju, Padomi, Ekonomikas un finanšu padomi, Eiropas Centrālo Banku par zonām, kas ir brīvas no politikas. Ikvienam, kas iebilda pret šo depolitizācijas procesu, tika piekārtas „ne-eiropiskuma” birka un pret viņu izturējās kā pret kaitinošu izlēcēju.

Tā ES sirdī dzima viltus, kas veicināja institūciju virzību uz politikām, kuras izraisīja nomācošus ekonomiskos datus un novēršamas grūtības. Vienlaicīgi tika atmesti vienkārši principi, kurus pašapzinīgākā Eiropa reiz sa-prata:

- noteikumiem ir jākalpo eiropiešiem, nevis otrādi;
- valūtām ir jābūt instrumentiem, nevis pašmērķim;
- vienots tirgus ir savietojams ar demokrātiju tikai tad, ja to raksturo vājāko eiropiešu un vides kopīga aizstāvība, kas ir demokrātiski izvēlēta un izveidota;
- demokrātija nevar būt greznība, kas tiek piešķirta kreditoriem, bet tiek liegta parādniekiem;
- demokrātijai ir būtiska loma kapitālisma slīktāko, pašiznīcinošo dziņu iznīcināšanā un jaunu iespēju pavēršanā sociālās harmonijas un ilgtspējīgas attīstības jomā.

Atbildot uz nenovēršamo Eiropas kartelizētās sociālās ekonomikas sabrukumu, kurš sasaucas ar Lielo recesiju, kas notika pēc 2008. gada, ES institūcijas, kuras izraisīja šo sabrukumu, ir ķērušās pie pieaugošā autoritāruma. Jo vairāk viņi smacē demokrātiju, jo mazāk leģitīma kļūst viņu politiskā vara, jo stiprāks ir ekonomiskās recesijas spēks un lielāka viņu nepieciešamība pēc turpmāka autoritāruma. Tādējādi demokrātijas ienaidnieki sakopo atjaunoto varu, zaudējot likumību un sniedzot cerības uz labklājību tikai nedaudziem (kuri to var izbaudīt, tikai atrodoties aiz vārtiem un žogiem, kas nepieciešams, lai pasargātu viņus no pārējās sabiedrības).

Šā nebijušā procesa ietekmē Eiropas krīze ietver sevī mūsu tautas, pavērš vienu pret otru, pastiprina bijušo šovinismu un ksenofobiju. Nemiera radīšana, bailes no „citādā”, ambīciju nacionalizēšana un politikas renacionalizēšana draud ar kopīgo interešu toksisku sairšanu, no kuras Eiropa tikai cietīs. Eiropas nožēlojamā reakcija uz tās banku un parādu krīzēm, uz bēgļu krīzi, uz nepieciešamību pēc saskaņotas ārlietu, migrācijas un pretterorisma politikas – tie visi ir piemēri tam, kas notiek, kad solidaritāte zaudē savu jēgu:

- kaitējums Eiropas integritātei, ko radīja „Atēnu pavasara” sagrāve un turpmākā ekonomisko „reformu” programmas uzspiešana, kas nevarēja neizgāzties;
- ierastais pieņēmums, ka tad, ja ir jālāpa budžets vai jāglābj kāda banka, sabiedrības vājākajiem ir jāmaksā par bagāto grēkiem;
- nemainīga virzība uz darba pārvēršanu par precī un demokrātijas izsvēpēšanu no darbavietām;
- daudzu ES dalībvalstu skandalozā attieksme „ne mana cūka, ne mana druva” attiecībā uz bēgļu izcelšanos Eiropas krastos ilustrē, kā iedragātais Eiropas pārvaldības modelis paver ceļu ētikas lejupslīdei un politiskai paralīzei, kā arī pierāda to, ka iekšeiropiskas solidaritātes nāvei seko ksenofobija pret ne-eiropiešiem;
- komiskā frāze, ko iegūstam, saliekot kopā trīs vārdus „Eiropas”, „ārlietu” un „politika”;
- vieglums, ar kādu pēc šausminošajiem Parīzes uzbrukumiem Eiropas valdības pieņēma lēmumu, ka risinājums ir robežu atjaunošana, lai gan lielākā daļa uzbrucēju bija ES pilsoņi – kas ir vēl viena pazīme morālai panikai, kas pārņem Eiropas Savienību, kura nespēj apvienot eiropiešus, lai rastu kopīgus risinājumus kopīgām problēmām.

Kas ir jādara? Mūsu redzējums

Realitātei ir nepieciešams, lai mēs strādātu pie mērķu sasniegšanas reālistiskā termiņā. Šā iemesla dēļ „DiEM25” mērķis ir panākt četrus izrāvienus ar regulāriem intervāliem, lai līdz 2025. gadam radītu pilnībā demokrātisku, funkcionālu Eiropu.

Šobrīd it visur eiropieši jūtas pievilti no ES institūciju puses. No Helsinkiem līdz Lisabonai, no Dublinas līdz Krētai, no Leipcigas līdz Aberdīnai. Eiropieši jūt, ka drīz būs jāizdara neizbēgama izvēle. Izvēle starp patiesu demokrātiju un mājīgu sairšanu. Mums tas ir jāatrisina, lai apvienotu, nodrošinātu to, ka Eiropa izdara acīm redzamo izvēli: Patiesa demokrātija!

Ja mums jautā, ko mēs vēlamies un kad to vēlamies, mūsu atbilde ir:

NEKAVĒJOTIES: Pilnīgu caurredzamību lēmumu pieņemšanā.

- ES Padomes, Ekonomikas un finanšu padomes, FTT un Eirogrupas sanāksmēm ir jānotiek tiešraidē;
- Eiropas Centrālās bankas padomes sanāksmju protokoli ir jāpublicē dažas nedēļas pēc šo sanāksmju norises;
- tīmeklī ir jāveic augšupielāde visiem dokumentiem, kas ir saistīti ar svarīgām pārrunām (piemēram, par tirdzniecību ar TTIP, „glābšanas” aizdevumiem, Lielbritānijas statusu), kas visādā ziņā ietekmē Eiropas pilsoņu nākotni;
- obligāta visu lobiju reģistrācija, norādot viņu klientu vārdus, atlīdzību, kā arī tikšanās ar amatpersonām (gan ievēlētām, gan neievēlētām).

PĒC DIVPADSMIT MĒNEŠIEM: Risināt tagadējo ekonomisko krīzi, izmantojot esošās institūcijas esošo ES līgumu ietvaros.

Eiropas tagadējā krīze vienlaicīgi novērojama piecās jomās:

- valsts parāds;
- banku darbība;
- neatbilstošas investīcijas;
- migrācija;
- pieaugoša nabadzība.

Šobrīd visas piecas jomas ir atstātas nacionālo valdību rokās, kuras nespēj ar tām tikt galā. „DiEM25” iesniegs detalizētus politikas priekšlikumus par visu piecu jomu eiropeizēšanu, vienlaicīgi ierobežojot Briseles brīvās pilnvaras un atdodot varu valstu parlamentiem, reģionālajām padomēm, pilsētu administrācijām un kopienām. Piedāvātās politikas būs vērstas uz esošo institūciju pārveidi (veicot esošo līgumu un hartu radošu atkārtotu interpretēšanu), lai stabilizētu krīzi, kas saistīta ar valsts parādu, banku darbību, neatbilstošām investīcijām un pieaugošo nabadzību.

PĒC DIVIEM GADIEM: Konstitucionālā Asambleja

Eiropas tautai ir tiesības lemt par savienības nākotni, tai ir pienākums pārveidot Eiropu (līdz 2025.gadam) par pilntiesīgu demokrātiju ar suverēnu Parlamentu, kas respektē valstu pašnoteikšanos un daļa varu ar valstu parlamentiem, reģionālajām asamblejām un pašvaldību padomēm. Lai to panāktu, ir jāizveido to pārstāvju asambleja. „DiEM25” veicinās Konstitucionālās Asamblejas izveidi, ko veidos starpvalstu līmenī ievēlēti pārstāvji. Mūsdienās, kad universitātes Briselē prasa līdzekļus pētniecībai, tām ir jāveido alianses starpvalstu līmenī. Tāpat arī, lai varētu tikt ievēlēti Konstitucionālajā Asamblejā, kandidātiem būtu jāsaņem mandāts no Eiropas valstu vairākuma. Rezultātā Konstitucionālā Asambleja būtu pilnvarota lemt par turpmāko demokrātisko konstitūciju, kas desmitgades laikā aizstātu visus Eiropas līgumus.

LĪDZ 2025. GADAM: Konstitucionālās Asamblejas lēmumu stāšanās spēkā

Kurš veiks šīs izmaiņas?

Mums, Eiropas tautām, ir pienākums atgūt kontroli pār mūsu Eiropu no neuzticamiem „tehnokrātiem”, iesaistītajiem politiķiem un miglainām institūcijām.

Mēs nākam no visām kontinenta daļām, un mūs vieno dažādās kultūras, valoda, akcenti, piederība politiskajām partijām, ideoloģija, ādas krāsa, dzimumidentitāte, ticība un uzskati par labu sabiedrību.

Mēs veidojam „DiEM25” ar mērķi pāriet no Eiropas, ko raksturo „Mēs, valdības” un „Mēs, tehnokrāti”, uz Eiropu, ko raksturo „Mēs, Eiropas tautas”. Mūsu četri principi:

- neviena Eiropas tauta nevar būt brīva, kamēr citas tautas demokrātija tiek pārkāpta;
- neviena Eiropas tauta nevar dzīvot cieņpilnu dzīvi, ja citai tautai šāda iespēja ir liegta;
- neviena Eiropas tauta nevar cerēt uz labklājību, ja cita tauta tiek stumta uz pastāvīgu maksātspēju un depresiju;
- neviena Eiropas tauta nevar panākt izaugsmi bez pamatvajadzību nodrošināšanas tās vājākajiem pilsoņiem, bez cilvēku attīstības, ekoloģiskā līdzsvara un apņemšanās iztikt bez fosilās degvielas tādā pasaulē, kas mainās pati, nevis maina planētas klimatu.

Mēs apvienojamies lieliskā tradīcijā ar līdzīgi domājošiem eiropiešiem, kas ir gadsimtiem ilgi cīnījušies pret „gudrību”, kura nosaka, ka demokrātija ir greznība un vājākajiem ir jānes savs krusts.

Ar savām sirdīm, prātiem un gribu, kas iemieso šo apņemšanos, ar vēlmi panākt izmaiņas, mēs paziņojam:

Mūsu apņemšanās

Mēs aicinām līdzīgi domājošos eiropiešus pievienoties mums, lai radītu Eiropas kustību, ko dēvējam par „DiEM25”:

- lai cīnītos kopā pret to Eiropas iekārtu, kas dziļi nicina demokrātiju, un lai demokratizētu Eiropas Savienību;
- lai izbeigtu visu politisko attiecību reducēšanu uz varas attiecībām, kas maskētas kā tīri tehniski lēmumi;
- lai pakļautu ES birokrātiju suverēno Eiropas tautu gribai;
- lai likvidētu ierasto korporatīvās varas dominēšanu pār pilsoņu gribu;
- lai repolitizētu tos noteikumus, kas pārvalda mūsu vienoto tirgu un kopīgo valūtu.

Mēs uzskatām par novecojušu modeli, kurā nacionālās partijas veido vājas alianses Eiropas Parlamenta līmenī. Lai arī cīņa par demokrātiju no apakšas (vietējā, reģionālā vai

valsts līmenī) ir nepieciešama, ar to tomēr nepietiek, ja tā tiek vadīta bez starptautiskas stratēģijas, kas vērsta uz paneiropisku koalīciju Eiropas demokratizēšanai. Vispirms Eiropas demokrātiem ir jāsanāk kopā, jāizvirza kopīgs plāns, pēc tam jāatrod veidi, kā to sasaistīt ar vietējām kopienām, kā arī reģionālajā un nacionālajā līmenī.

Mūsu visaptverošais mērķis demokratizēt Eiropas Savienību ir cieši saistīts ar apņemšanos veicināt pašpārvaldību (ekonomisko, politisko un sociālo) vietējā, pašvaldību, reģionālajā un nacionālajā līmenī; lai atvērtu varas koridorus sabiedrības varai; lai veicinātu sociālās un pilsoņu kustības; lai atbrīvotu visus valdības līmeņus no birokrātiskas un korporatīvās varas.

Mūs iedvesmo **saprāta, brīvības, tolerances un iztēles Eiropa**, ko padara iespējamu vispusīga **atklātība**, reāla **solidaritāte** un patiesa **demokrātija**. Mēs tiecamies:

- pēc **demokrātiskas Eiropas**, kurā visa politiskā vara nāk no Eiropas suverēnajām tautām;
- pēc **atklātas Eiropas**, kurā visa lēmumu pieņemšana notiek pilsoņu uzraudzībā;
- pēc **vienotas Eiropas**, kuras pilsoņiem ir daudz kopīga starpvalstu līmenī, kā arī pašiem savās valstīs;
- pēc **reālistiskas Eiropas**, kas sev izvirza uzdevumu panākt radikālas, taču vienlaicīgi sasniedzamas demokrātiskas reformas;
- pēc **decentralizētas Eiropas**, kas izmanto centrālo varu, lai maksimizētu demokrātiju darbavietās, pilsētās, reģionos un valstīs;
- pēc **plurālistiskas Eiropas**, ko veido reģioni, etniskums, ticības, nācijas, valodas un kultūras;
- pēc **vienlīdzīgas Eiropas**, kas atbalsta atšķirības un pieliek punktu diskriminācijai pēc dzimuma, ādas krāsas, sociālās klases vai seksuālās orientācijas;
- pēc **kulturālas Eiropas**, kas izmanto tās tautu kultūru daudzveidību un atzīst ne tikai tās nenovērtējamo mantojumu, bet arī Eiropas citādi domājoši mākslinieku, mūziķu, rakstnieku un dzejnieku darbu;
- pēc **sociālas Eiropas**, kas atzīst to, ka brīvībai ir nepieciešama ne tikai brīvība no ierobežībām, bet arī pamatvajadzības, kas padara cilvēkus brīvus no trūkuma un eksploatācijas;
- pēc **produktīvas Eiropas**, kas virza investīcijas uz kopīgu, ekoloģisku labklājību;
- pēc **ilgtspējīgas Eiropas**, kas dzīvo saskaņā ar planētas resursiem, līdz minimumam samazinot ietekmi uz vidi un atstāj fosilo kurināmo pašā zemē;
- pēc **ekoloģiskas Eiropas**, kas iesaistās pārejā uz ekoloģiskumu visā pasaulē;
- pēc **radošas Eiropas**, kas atbrīvo tās pilsoņu iztēles inovatīvo jaudu;
- pēc **tehnoloģiskas Eiropas**, kas liek jaunajām tehnoloģijām darboties solidaritātes labā;
- pēc **vēsturi pieņemošas Eiropas**, kas lūkojas pēc spožas nākotnes, neslēpjoties no pagātnes;
- pēc **internacionālas Eiropas**, kas izturas pret ne-eiropiešiem kā paši pret sevi;
- pēc **miermīlīgas Eiropas**, kas mazina spriedzi Austrumos un Vidusjūras reģionā, kļūstot par aizsargdambi pret militarismu un ekspansionismu;
- pēc **atvērta Eiropas**, kas ir atvērta idejām, cilvēkiem un iedvesmai, kura nāk no visas pasaules, uzskatot žogus un robežas par vājuma pazīmi, kas sēj nedrošību drošības vārdā;
- pēc **atbrīvotas Eiropas**, kurā izzūd privilēģijas, aizspriedumi, atņemšana un vardarbības draudi, ļaujot eiropiešiem piedzimt mazāk stereotipiskās lomās, lai varētu izbaudīt vienlīdzīgas iespējas attīstīt savu potenciālu, kā arī brīvi izvēlēties dzīves, darba biedrus un sabiedrību.

Carpe DiEM25

www.diem25.org